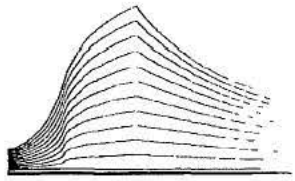

Arrestnummer
/ 1531 / 2022
Repertoriumnummer
2022 / 4843
Datum van uitspraak
17 november 2022
Rolnummer
Notitienummer parket-generaal **2021/VJ11/201** Notitienummer eerste aanleg **HV.66.W1.102900/2018**

☐ Registreerbaar

☒ Niet registreerbaar

- Herstel
- Publicatie

Hof van beroep
Brussel

Arrest

15de kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

De zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van :

De WOONINSPECTEUR van het VLAAMSE GEWEST, met ondernemingsnummer 0316.380.841, met kantoren te 1000 Brussel, Havenlaan 88 bus 22,

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester loco meester
beiden advocaat te Leuven,

tegen :

1) ...

2) RRN geboren te
on wonende te

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester advocaat te
loco meester advocaat te

3) ...

*****

1. TENLASTELEGGING(EN)

Beklaagd van,

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

een woning of specifieke woonvorm die niet voldoet aan de vereisten van art. 5 § 1 Vlaamse Wooncode verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen

In het gerechtelijk arrondissement Brussel, meer bepaald te
In de periode van 11 maart 2017 tot en met 30 mei 2019

Door en I

Op het perceel gelegen te **kadastraal gekend als**

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet

voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk een woning met 7 kamers die allen ongeschikt en onaangepast werden verklaard.

(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

Overwegende dat de verdachten tevens gedagvaard worden om zich overeenkomstig artikel 20bis van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, te horen veroordelen tot het herstel van de gebreken van de woning, overeenkomstig de herstelvordering van de wooninspecteur van 8 februari 2019, waarbij het college van burgemeester en schepenen van zich bij besluit van 11 maart 2019 heeft aangesloten.

Overwegende dat tevens gedagvaard worden om zich overeenkomstig art. 42, 3° en 43 bis Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 36.000 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, berekend als volgt: 24 maanden aan een huurprijs van 1.500 EUR / maand.

Overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van op 23 januari 2020, ref. : op 06 februari 2020. ref. en op 10 februari 2020, ref. :

****

2. <u>BESTREDEN BESLISSING</u>

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 13 oktober 2020 door de beklaagde;
- 14 oktober 2020 door het openbaar miniserie tegen de beklaagde;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 25ste kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel d.d. 8 oktober 2020 dat onder meer als volgt beslist:

Op strafgebied

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging, tot een geldboete van 3.000 EUR te vermenigvuldigen met de opdeciemen tot 24.000 EUR

en te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN ingeval van niet-betaling.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van 1/2 van de geldboete of 12.000 EUR wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar.

Veroordeelt :ot betaling van:

- een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimes tot 200,00 EUR, als bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 50 EUR,
- een vergoeding van 20 EUR, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;
- de overige gerechtskosten, begroot op 845,66 EUR.

Herstelvordering

Verklaart de herstelvordering van de Wooninspecteur ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt en ɔm aan het goed gelegen te kadastraal gekend te

- ofwel een andere bestemming te geven op basis van de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,
- ofwel het pand te slopen tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.

Veroordeelt hen deze herstelmaatregel uit te voeren binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de betekening van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van C 150,00 per dag vertraging en met een maximum aan te verbeuren dwangsommen van C 250.000,00.

Zegt dat — voor zover en in gebreke blijven het bevel binnen de genoemde termijn uit te voeren — de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van gemachtigd worden de nodige werken uit te voeren op kosten van en

Machtigt de Wooninspecteur en het College van burgemeester en schepenen van om de kosten van herhuisvesting van de bewoners te verhalen op beklaagden.

Verklaart de beslissingen inzake de herstelvordering uitvoerbaar bij voorraad.

Publicatie

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaardingen vermeld zal worden op de wijze bepaald in de artikelen 3 en 84 van de Hypotheekwet, op kosten van beklaagden en

Mededeling aan de wooninspecteur

Zegt dat een afschrift van dit vonnis door de griffie van deze rechtbank zal worden meegedeeld aan de wooninspecteur, vóór afloop van de termijn om hoger beroep in te stellen, overeenkomstig artikel 20b1s, §5b1s, van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

****

3. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Gehoord het verslag van raadsheer

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen, zoals er zitting ontwikkeld door meester

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gezien de neergelegde conclusies en stukken.

****

4. BEOORDELING

1.
De beklaagde en het openbaar ministerie hebben tijdig en naar de vorm regelmatig hoger beroep ingesteld en tevens tijdig een grievenformulier ingediend.

De hogere beroepen zijn ontvankelijk en niet vervallen.

Het hoger beroep van de beklaagde betreft de 'procedure' (de vordering is volgens de beklaagde onontvankelijk, omdat hij geen partij was bij de huurovereenkomst,

maar wel . en is eveneens gericht tegen zijn schuldigverklaring aan de feiten van de enige telastlegging evenals tegen de uitgesproken straf en de beslissing over de herstelvordering.

Het hoger beroep van het openbaar ministerie betreft een volgberoep en is eveneens gericht tegen de uitgesproken straf.

Er zijn geen ambtshalve grieven op te werpen over de punten vermeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

De rechtstreekse dagvaarding waarmee de strafvordering bij de strafrechter is gebracht, werd op 23 januari 2020 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te dit is het kantoor van het gebied waar het goed gelegen is.

2.
De eerste rechter heeft de feiten zoals die blijken uit het strafdossier correct weergegeven in het bestreden vonnis (p. 5-6, '3. Beschrijving van het strafonderzoek'). Het hof treedt deze uiteenzetting bij en maakt ze tot de zijne.

Aan dit feitenrelaas kan worden toegevoegd dat de wooninspecteur inmiddels op 28 mei 2021 een geactualiseerde herstelvordering heeft opgesteld, rekening houdend met de gewijzigde regelgeving.

<u>de strafvordering</u>

3.
De beklaagde wordt vervolgd voor het verhuren of het ter beschikking stellen met het oog op bewoning van een woning met zeven kamers gelegen te kadastraal gekend te dat eigendom is van (medebeklaagde in eerste aanleg).

4.
Uit de vaststellingen van de wooninspecteur zoals beschreven in aanvankelijk proces-verbaal van 6 december 2018, is gebleken dat in voormeld pand zeven kamers ter beschikking werden gesteld waarbij de bewoners afhankelijk waren van gemeenschappelijke voorzieningen inzake de functies toilet, bad/douche of kookgelegenheid.

De woongelegenheid viel bijgevolg op het moment van vaststellingen onder de toepassing van de artikelen 5 en 20 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

De strafbaarstelling van de feiten op grond van artikel 20, §1, van de Vlaamse Wooncode is met de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 op 1 januari 2021 (voluit: de decreten over het Vlaamse woonbeleid, gecodificeerd op 17 juli 2020 bij besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2020 tot codificatie van de decreten betreffende het Vlaamse woonbeleid) opgenomen in artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021.

Die nieuwe strafbepaling bevat in hoofdorde dezelfde constitutieve bestanddelen en bepaalt dezelfde straffen als voorheen.

De actuele strafbaarstelling onder artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 is gewijzigd ten opzichte van de Vlaamse Wooncode. Waar onder de Vlaamse Wooncode ieder gebrek strafbaarheid meebracht, is dat nu slechts het geval wanneer de woning (of kamer) als niet-conform (of overbewoond) kan bestempeld worden.
Er is sprake van een 'conforme woning' en 'conformiteit' indien de woning geen gebreken vertoont die worden vermeld in artikel 3.1, §1, derde lid, 2° en 3°, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 (artikel 1, §1, 7° en 8° van de Vlaamse Codex Wonen van 2021), met name gebreken van categorie II of III.
Gebreken van categorie I vormen wel tekortkomingen inzake de woningkwaliteitsvereisten maar brengen op zich geen strafbaarheid mee. Dat is slechts anders indien de woning zes of meer gebreken van categorie I telt, in welk geval dat omgezet wordt in een strafbaar gebrek van categorie II.

De woonkwaliteitsvereisten zijn nu vastgelegd door artikel 3.1, §1 en §2, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 en artikel 3.2, evenals de bijlage 5, van het Besluit van de Vlaamse Regering van 11 september 2020 tot uitvoering van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 ('Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021'). Zij vallen grotendeels samen met de woonkwaliteitsvereisten die de oude regelgeving stelde (zie artikel 2 en bijlage 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 juli 2013 betreffende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor woningen).

5.
Het staat vast dat de inbreuken op de woonkwaliteitsvereisten, zoals vastgesteld in aanvankelijk proces-verbaal van 6 december 2018 onder gelding van de Vlaamse Wooncode, ook gebreken vormen in de zin van de Vlaamse Codex Wonen van 2021.

De woning voldeed noch onder de oude, noch onder de actuele regelgeving aan de minimale woonkwaliteitsvereisten.

Een en ander blijkt uit de geactualiseerde herstelvordering van 28 mei 2021, waarin de gebreken die werden vastgesteld op 29 januari 2019 worden ondergebracht

onder de categorisering van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 die thans van toepassing is.

Het betreft onder meer de volgende gebreken:

- Het gebouw (de technische vaststellingen aan het gebouw hebben betrekking op gebreken die een invloed hebben op alle woonentiteiten in het pand):

  - categorie II:
    - Elektriciteit
      - De elektrische installatie is niet voorzien van een algemene verliesstroomschakelaar van 300mA, of deze is niet toegankelijk;
      - In de keuken wordt een stekkerdoos gebruikt als vast onderdeel van de elektrische installatie. Hierop zijn een oven en een microgolfoven aangesloten.
    - Gas- of stookinstallatie
      - In de kelder zijn 1 volle en 5 lege gasflessen aanwezig;
      - In de bijkeuken staat 1 gasfles opgesteld.

De vaststelling van deze gebreken van categorie II voor wat betreft het gebouw, volstaan op zich reeds om de niet-conformiteit aan de woonkwaliteitsvereisten vast te stellen van alle woonentiteiten in de woning.

Daarnaast werden in elk van de zeven kamers die ter beschikking werden gesteld voor bewoning, eveneens gebreken van categorie II vastgesteld. Onder meer volgende gebreken werden vastgesteld:

- Kamer 00/01
  - Insijpelend vocht in het plafond;
  - Geen lavabo aanwezig;
  - Risico op CO2-vergigftiging door aanwezigheid van open haard;
  - Geen trapleuning op trap naar zolder;
  - Kamer niet afsluitbaar.

- Kamer 00/02
  - Condenserend vocht op plafond en tegen achterste muur;
  - Geen lavabo aanwezig;
  - Onvoldoende verlichting;
  - Geen trapleuning op trap naar zolder;
  - Kamer niet afsluitbaar.

- Kamer 01/01
  - Geen lavabo aanwezig;

- Geen trapleuning op trap naar zolder;
- Kamer beschikt over slechts 1 sleutel, ook al wordt ze bewoond door verschillende personen zonder familiale band met elkaar.

- Kamer 01/02
- Geen lavabo aanwezig;
- Geen trapleuning op trap naar zolder;
- Kamer niet afsluitbaar.

- Kamer 01/03
- Geen lavabo aanwezig;
- Slechts 1 stopcontact op kamer;
- Geen trapleuning op trap naar zolder.

- Kamer 01/04
- Geen lavabo aanwezig;
- Geen trapleuning op trap naar zolder;
- Kamer niet afsluitbaar.

- Kamer 01/05
- Geen lavabo aanwezig;
- Geen trapleuning op trap naar zolder;
- Kamer niet afsluitbaar.
- Overbezetting.

De eigenaar van de bedoelde woning, heeft op 12 maart 2017 aan de politie verklaard dat hij de woning sinds ongeveer twee jaar verhuurde. Er kan bijgevolg aangenomen worden dat de woning vanaf 12 maart 2017 ter beschikking werd gesteld voor bewoning, ook al voldeed ze niet aan de woonkwaliteitsvereisten. Het grote merendeel van de hierboven opgesomde woonkwaliteitsvereisten zijn structureel van aard, zodat kan worden aangenomen dat zij reeds op het ogenblik van de aanvang van de verhuur/terbeschikkingstelling aanwezig waren.

6.
Beklaagde voert in zijn conclusie aan dat hij niet strafrechtelijk verantwoordelijk is voor de inbreuken, nu niet hij zelf, maar wel
de woning huurde op grond van een mondelinge huurovereenkomst. De beklaagde legt een aantal rekeninguittreksels voor waaruit blijkt dat er huur werd betaald door deze vennootschap.

Uit de verklaring van de eigenaar van de woning, aan de politie blijkt dat hij met beklaagde overleg heeft gepleegd betreffende de verhuur van de woning en met hem een huurprijs van 1.500 euro per maand is overeengekomen. De eigenaar ging ervan uit dat hij de woning verhuurde aan beklaagde in eigen naam. De bewoners van de kamers hebben verklaard dat zij als arbeiders in de bouw werkten voor beklaagde evenals voor een persoon met de naam

Ook indien zou worden aangenomen dat uit de betaling van de huur door de bedoelde vennootschap zou kunnen worden afgeleid dat deze vennootschap de hoedanigheid had van huurder en niet beklaagde staat de schuld van de beklaagde aan de feiten van de enige telastlegging vast. De beklaagde was de (enige) zaakvoerder van de bedoelde vennootschap, en was verantwoordelijk voor het sluiten van de huurovereenkomst en de terbeschikkingstelling ervan aan werknemers van deze vennootschap. Ook als de beklaagde namens de vennootschap zou hebben opgetreden, staat het vast dat hij persoonlijk een strafrechtelijk sanctioneerbare fout heeft begaan, zodat hij strafrechtelijk aansprakelijk is voor de feiten van de enige telastlegging.

De beklaagde betwist in zijn conclusie dat het 'moreel element' van het misdrijf is bewezen.

Gelet op de zeer ernstige aard en het groot aantal gebreken, staat het vast dat beklaagde op zijn minst onachtzaam geweest is door de kamers in de woning ter beschikking te stellen.

De feiten van de enige telastlegging zijn bewezen.

7.
De feiten zijn ernstig. Het recht op veilig wonen met garantie van de minimale kwaliteitsvereisten, is een fundamenteel mensenrecht, waaraan de decreetgever een bijzondere bescherming heeft wensen te verlenen. De incriminatieperiode beslaat een periode van meer dan twee jaar.

De huurder werd blootgesteld aan veiligheidsrisico's en ongezonde levensomstandigheden.

De door de eerste rechter opgelegde gelboete van 24.000 euro (3.000 euro vermeerderd met 70 opdeciemen) is passend.

De eerste rechter heeft terecht voor de helft van deze straf uitstel van tenuitvoerlegging toegestaan gedurende een periode van drie jaar. De beklaagde voldoet aan de voorwaarden gesteld door artikel 8 van de Probatiewet. Hij werd

niet eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. Een volledig uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf zou niet tegemoetkomen aan de doelstellingen van de strafvordering. De beklaagde moet inzien dat het plegen van dit soort misdrijven niet loont.

8.
De eerste rechter heeft de beklaagde terecht veroordeeld tot betaling van een bijdrage van 200 euro aan het slachtofferfonds, een bijdrage aan het Begrotingsfonds juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro, die thans na indexatie wordt vastgesteld op 24 euro, een vaste vergoeding van 50 euro en de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, begroot op 845,66 euro. Hij is deze kosten hoofdelijk verschuldigd met

Het hof veroordeelt de beklaagde bijkomend tot de kosten van het hoger beroep.

9.
De publicatie van dit arrest door inschrijving op de kant van de overgeschreven inleidende dagvaarding op het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie moet gebeuren overeenkomstig artikel 3.49 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 en artikel 84 van de Hypotheekwet.

<u>de herstelvordering</u>

10.
De herstelvordering is geënt op het bewezen misdrijf, zoals thans omschreven in artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021.

De vordering vindt thans haar rechtsgrond in artikel 3.43 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021.
Krachtens deze decretale bepaling kan de strafrechter naast de straf de overtreder bevelen om werken uit te voeren om de woning of het pand dat het gebouw met de aanwezige woningen omvat, conform te maken en om de overbewoning te beëindigen.

De wooninspecteur heeft op 8 februari 2019 de herstelvordering ingediend bij het openbaar ministerie. Op 28 mei 2021 heeft de wooninspecteur een geactualiseerde herstelvordering opgesteld die rekening houdt met de gewijzigde wetgeving (stuk 1 wooninspecteur).

Uit de stukken van het strafdossier blijkt dat het pand zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning werd opgesplitst in verschillende woonentiteiten, en dat de hoofdfunctie ervan zonder stedenbouwkundige vergunning werd gewijzigd. De herstelmaatregel dient er daarom toe te strekken om het onroerend

goed een andere bestemming te geven, of om het te slopen. Indien herstelstelwerkzaamheden zouden worden bevolen, zou dit immers betekenen dat nieuwe stedenbouwkundige inbreuken zouden moeten worden gepleegd, namelijk het uitvoeren van onvergunde werken, waardoor de onvergunde situatie zou worden bestendigd.

De herstelmaatregel tot herbestemming of sloop is niet kennelijk onredelijk.

De herstelvordering is gemotiveerd vanuit het oogpunt van elementaire veiligheids, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten. Door het opleggen van deze herstelvordering wordt vermeden dat de woongelegenheden die manifest niet voldoen aan de elementaire woonkwaliteitsvereisten, verder/opnieuw bewoond worden. Deze maatregel belet niet dat de beklaagde de aanwezige wooneenheid/wooneenheden alsnog mag herstellen na het verkrijgen van een omgevingsvergunning.

De genoemde voordelen die de herstelmaatregel voor de woningkwaliteit oplevert, staan in redelijke verhouding tot de last die ze voor de overtreder, namelijk de beklaagde, veroorzaken.

Het feit dat de beklaagde geen eigenaar is van de woning, heeft niet tot gevolg dat de herstelvordering ongegrond of kennelijk onredelijk zou zijn. De uitvoering van het herstel komt toe aan de overtreder (zie artikel 3.43 Vlaamse Codex Wonen 2021), ook al is de overtreder niet de eigenaar of heeft hij geen andere zakelijk rechten op het pand. De eigenaar dient deze werken te gedogen.

Gelet op al wat voorafgaat legt het hof aan de beklaagde op om over te gaan tot herstel door hetzij het pand een andere bestemming te geven rekening houdend met de regels van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij door het pand te slopen.

11.
Het hof bevestigt de herstelmaatregel zoals bevolen door de eerste rechter, met inbegrip van de specifieke modaliteiten die de eerste rechter in dit kader heeft opgelegd.

Het komt gepast voor om de beklaagde een herstel termijn van 12 maanden toe te kennen vanaf de betekening van het arrest.

Een dwangsom is nodig om beklaagde ertoe aan te zetten het herstel uit te voeren.

Voor het geval het herstel niet binnen de hierboven gestelde termijn wordt uitgevoerd, dient een dwangsom van 150 euro per dag vertraging (met een

maximum aan te verbeuren dwangsommen van 250.000 euro) te worden opgelegd. Deze som staat in verhouding tot de aard en de omvang van de door de beklaagden gepleegde inbreuk.

Het college van burgemeester en schepenen van en de wooninspecteur dienen te worden gemachtigd om het herstel desnoods ambtshalve uit te voeren (art. 3.47 Vlaamse Codex Wonen 2021) en de kosten van een eventuele herhuisvesting van de bewoners te verhalen op de beklaagde (art. 3.48 Vlaamse Codex Wonen 2021).

OM DEZE REDENEN,
HET HOF,

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gezien de aangehaalde wetsbepalingen in het bestreden vonnis alsook de artikelen:

- 24 en 25 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- 31, 1ste lid, 42,1°, 382 ter en 385 bis, §5 van het Strafwetboek;
- artikel 1.3 § 1 en §2, 25° en 26°, 3.1, 3.6, 3.31, 3.34, 3.36, 3.37, 3.43, 3.47, 3.48 en 3.49 van de decreten over het Vlaamse woonbeleid, gecodificeerd op 17 juli 2020 bij besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2020 tot codificatie van de decreten betreffende het Vlaamse woonbeleid (Vlaamse Codex Wonen van 2021);
- 84 van de Hypotheekwet.

Verklaart de hogere beroepen van de beklaagde en het openbaar ministerie ontvankelijk;

<u>Op strafrechtelijk gebied</u>

Bevestigt het bestreden vonnis, met die wijziging dat de bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand thans, na indexatie, wordt vastgesteld op 24 euro en dat beklaagde de kosten voor de procedure in eerste aanleg hoofdelijk met verschuldigd is;

Veroordeelt beklaagde bijkomend tot de kosten van het hoger beroep, begroot op 152,83 euro;

Over de herstelvordering

Bevestigt het bestreden vonnis met dien verstande dat de herstelmaatregel dient uitgevoerd te worden binnen een termijn van twaalf maanden vanaf de betekening van dit arrest.

Publicatie

Beveelt de publicatie van dit arrest op het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie overeenkomstig artikel 3.49 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 en artikel 84 van de Hypotheekwet, op kosten van beklaagde

****

Aldus gevonnist door :

raadsheer, d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

magistraten van de 15de kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen en het beraad hebben beëindigd

en uitgesproken (conform artikel 782 bis Ger. W.) door de voorzitter, de heer
in openbare terechtzitting van **17 november 2022** waar aanwezig waren :

raadsheer, d.d. voorzitter,
advocaat-generaal,
griffier,